

Al novembre de l'any passat, Artur Mas va fer públiques les línies de la nova proposta de CDC: l'anomenada *casa gran del catalanisme*.

Sota l'empара del dret de decidir

De l'11 al 13 de juliol, CDC celebrarà el 15è congrés amb la intenció d'establir un nou full de ruta per als anys vinents. En la línia marcada per Artur Mas a la conferència del 20 de novembre passat, la formació nacionalista planteja de fer un pas més en la relació del catalanisme amb Espanya: exercir, sense límits –però alhora sense gaires concrecions–, el dret de decidir. Les relacions sempre delicades amb Unió i una direcció més plural són uns altres punts d'interès d'aquest congrés.

Qui esperi sorpreses del congrés, en sortirà decebut. Aquesta és la idea que des de fa dies repeteixen els dirigents de Convergència Democràtica entre la classe periodística amb fam de grans titulars. I, la veritat sigui dita, tenint en compte què indiquen les ponències que s'han elaborat per a la cita d'aquest cap de setmana no els manca pas raó. El gran reclam del congrés, el full de ruta de CDC per als anys vinents, no deixa de ser un resum ampliat de la conferència que Artur Mas va fer el 20 de novembre passat, en presentar davant la societat civil i la classe política catalana el seu projecte de *casa gran* del catalanisme. Mas plantejava aleshores i, ara manté, un nou marc de relació entre Catalunya i Espanya que passa per exercir el dret dels catalans de decidir en cada moment allò que considerin oportú per al país, sense cap més límit que un consens majoritari. S'ha acabat el temps de la pedagogia –deia Artur Mas al Palau de Congressos i repeteix ara la ponència política– i ha arribat l'hora de decidir.

Prendre la paraula en temes clau per a Catalunya com les infraestructures (en què CDC reclama un gran pacte nacional entre partits polítics, sindicats, món empresarial, territori i societat civil) o el finançament. És en aquest sentit que Convergència Democràtica exigeix la concreció, aquests mesos vinents, d'una llei de consultes tal com preveu l'Estatut. Un element clau per a desenvolupar el dret de decidir que podria servir, per exemple, per a preguntar a la ciutadania en cas d'una retallada de l'Estatut per part del Tribunal Constitucional. Aquest canvi en les relacions entre Catalunya i Espanya hauria de permetre a Catalunya d'avançar, a curt termini, en aspectes com ara la gestió de l'aeroport del Prat o el concert econòmic. Una fita, aquesta darrera, que CDC presenta com l'objectiu a assolir durant els anys vinents aprofitant la revisió quinquennal que marca el capítol de l'Estatut sobre finançament.

Dret d'autodeterminació. Però, sens dubte, la qüestió que més polèmica suscita del dret de decidir és un hipotètic referèndum d'autodeterminació. La ponència que arriba al congrés manté l'ambigüitat calculada d'Artur Mas a la conferència del mes de novembre. Convergència no renuncia a cap plantejament ni de present ni de futur. Ara bé, dit això, la formació nacionalista deixa clar que no es pot dividir la societat en dues meitats. I que, per tant, tota possible consulta sobre la independència de Catalunya necessita un consens majoritari per a dur-se a terme. La ponència, doncs, no concreta solament la via cap a una plena sobirania, sinó que adverteix que el dret de decidir ha de materialitzar-se en allò que uneix els catalans i no pas en allò que els divideix. En aquesta mateixa direcció, CDC llança un toc d'atenció a Esquerra Republicana. Els nacionalistes recorden que el dret de decidir no es pot assolir ni a cop de titular de premsa ni per capricis personals o de partit. Sigui com sigui, la porta oberta que CDC deixa a un hipotètic referèndum d'autodeterminació ha generat sentiments contradictoris dins el mateix partit. Des de les crítiques de l'eurodiputa-

tat, Ignasi Guardans, que ha recelat públicament del tomb sobiranista de CDC fins a la pretensió de la JNC o la Plataforma per la Sobirania d'exigir més concrecions. Prova d'això són les esmenes que arriben a aquest congrés instant a l'estat propi com a objectiu de futur. És el cas de l'esmena a la totalitat aprovada per l'agrupació local de la dreta de l'Eixample, en què es reclama que en cas d'una suposada retallada de l'Estatut s'aposti decididament per la independència. Tot plegat ha obligat la direcció de CDC a prendre posició per mirar de consensuar un text definitiu que incorpori, d'alguna manera, les sensibilitats dels més sobiranistes sense cap compromís explícit.

Crítiques a UDC. El congrés de CDC també ha de servir per a fer balanç i revisió de les relacions amb els socis de federació, sempre delicades. Aquesta vegada, i amb el record encara recent de les darreres eleccions municipals en què CDC i UDC van mantenir serioses disputes a municipis com Igualada, Balaguer, Gavà o Canet de Mar fins pràcticament a l'últim moment, Convergència Democràtica es planteja una inflexió. El partit d'Artur Mas no amaga el malestar per alguns comportaments d'Unió en el terreny municipal que qualifica d'opacs i poc correctes. Convergència assegura que algunes actituds dels seus socis debiliten el projecte i la imatge de CiU com una sola força política. I en aquest sentit, es plantegen de presentar-se per separat a tots aquells municipis on sigui impossible el consens entre tots dos partits. Tot plegat caldrà ratificar-ho en una conferència nacional municipal de la federació que Convergència proposa de celebrar després del congrés d'Unió Democràtica previst per a la tardor. Caldrà estar amatents, doncs, a la reacció que aquest toc d'alerta provoqui en uns socis poc entusiastes fins ara amb el projecte de *casa gran* del catalanisme. Tampoc no hi faltaran les esmenes que reclamen un trencament de les relacions amb el partit de Duran i Lleida. La plataforma Desfederem-nos proposarà iniciatives en aquesta direcció sense cap possibilitat de reei-

xir. Diverses agrupacions locals també han proposat de desmarcar-se de la formació demòcrata-cristiana, tant als comicis locals com a les eleccions europees. En uns altres casos, s'aposta per donar un ultimàtum al partit de Duran i Lleida. En tot cas, cap de les esmenes més intransigents amb Unió Democràtica no té possibilitats de prosperar dins el congrés.

Sense definir la 'casa gran'. Sense concretar també arriba el projecte de *casa gran* del catalanisme que Artur Mas començava a dibuixar a la tardor i que ara es presenta en termes molt similars als d'aleshores. CDC es decanta cap a redefinir el catalanisme i aconseguir que sigui majoritari. Perquè això sigui possible, la ponència reclama trencar esquemes establerts, parla de ceder i de deixar enrere certs tòpics. També reitera que cal obrir-se a noves fórmules que no acaben de concretar-se. De fet, el congrés de CDC ha de ser el tret de sortida definitiu al projecte de *casa gran* que, des que fou presentat fins ara, no es pot dir que hagi suscitat gaire entusiasmes entre la resta de forces representatives del catalanisme. Sigui com vulgui, el projecte de *casa gran*—encara que poc definit—i la nova cultura del dret de decidir que se'n deriva permet a Artur Mas d'arribar al congrés amb prou garanties de sortir-ne victoriós. Mas no tindrà cap problema a revalidar un ampli suport com a secretari general del partit i mantenir les persones de la seva màxima confiança: David Madí, Oriol Pujol o Quico Homs, al seu costat. No obstant això, l'estancament electoral de CiU—cosa que ha impedit fins ara de trencar la majoria que suma el tripartit—ha encès llums d'alarma entre alguns pesos pesants del partit, crítics amb algunes decisions preses pel nucli dur de la direcció. Tot plegat, ha obligat Mas a obrir l'executiva a noves sensibilitats i al territori.

El pinyol s'obre. El congrés de CDC no qüestionarà el lideratge de Mas, però sí que permetrà als seus possibles successors de prendre posicions. D'entrada, la nova direcció de CDC visualitzarà el tàndem Mas-Felip Puig com a números u i dos del

partit, respectivament. Mas mantindrà el càrrec de secretari general i Puig serà nomenat secretari general adjunt, que entre moltes més funcions li permetrà de fer de portaveu en detriment de David Madí, màxim responsable de l'estratègia electoral. A més, Felip Puig aconsegueix d'introduir a la nova direcció persones de la seva màxima confiança, com ara el diputat Josep Rull. Mas també haurà de fer-hi entrar l'alcalde de Sant Cugat del Vallès, Lluís Recoder, que, a diferència de fa

quatre anys, ara ha decidit d'integrar-se a l'executiva. La nova direcció de CDC també incorporarà alguns dels nous valors territorials a l'alça, com ara el batlle de Figueres, Santi Vila, o el de Tortosa, Ferran Bel. Juntament amb Recoder, conformen l'únic poder real que CiU manté a les institucions. Tots tres, sumats a Josep Rull o Carles Campuzano, volen fer sentir la veu en la nova direcció de Convergència Democràtica. Una executiva que Artur Mas ja ha avançat que vol que

reflecteixi una paritat entre homes i dones. A més, una esmena presentada per l'actual direcció permetrà a la militància de votar un per un els components de la llista tancada que Artur Mas proposi per a ocupar la futura direcció. No s'hi espera cap sorpresa, però si més no la votació permetrà de visualitzar vots de càstig i comprovar el suport amb què compten alguns dels possibles successors de Mas.

Roger Rofin

El teixit convergent

En el proper congrés, l'organització de CDC viurà un procés de canvi. En els darrers temps, la direcció de facto de la formació ha pivotat al voltant d'un nucli central prou reduït al voltant d'Artur Mas, al qual en un primer pas d'obertura, s'hi va incorporar Felip Puig com a secretari general adjunt. La seva presència facilita la

incorporació d'afins al nou número dos, com Josep Rull, qui compta amb el suport també d'un sector emergent dins la formació, el dels càrrecs municipals, amb Lluís Recoder, l'alcalde de Sant Cugat al capdavant. La incorporació d'aquests sectors en la direcció s'afegirà a la d'altres ja existents fins ara, en una segona línia.

Plataforma per la Sobirania

Liberals

Eurodiputat, membre de la direcció

Diputat al Parlament, Vice-secretari general CDC

Josep Rull
Diputat al Parlament

Carles Campuzano
Diputat al Congrés, capdavant de la direcció de CDC

Jordi Cusiné
Regidor de l'Ajuntament de Sant Celoni, secretari general de la JNC

Jordi Pujol
President CDC

Nucli

Lluís M. Corominas i Díez
Diputat al Parlament, Vice-secretari de CDC

Artur Mas
Secretari general CDC

Felip Puig
Diputat al Parlament, secretari general adjunt de CDC

Madrid

Jordi Jané
Diputat al Congrés, membre de la direcció de CDC

Pere Masot
Diputat al Congrés, membre de la direcció de CDC

David Madí
Secretari executiu

Oriol Pujol
Portaveu al Parlament, secretari executiu de CDC

Francesc Homà
Diputat al Parlament, secretari executiu de CDC

Jordi Vilajoana
Senador, membre de la direcció de CDC

Montserrat Candini
Senadora, secretària de CDC

Poder al

Albert Batalla
Alcalde de la Seu d'Urgell

Ferran Bel
Alcalde de Tortosa

Lluís Recoder
Alcalde de Sant Cugat del Vallès

Santi Vila
Alcalde de Figueres

Dolores Batella
Alcaldesa de Valls, vice-secretària general de CDC

Barcelona

Miquel Trias
President del grup municipal de CiU, membre de la direcció de CDC

Jaquim Forn
Regidor de Barcelona, president de la Federació de Barcelona

Antoni Vives
Regidor de Barcelona, Vice-secretari general de CDC

Fundació Catalanista Demòcrata Trias Fargas

Agustí Calomina
Director de la Fundació Catalanista Demòcrata Trias Fargas.

Desfederem-nos